

DIARI DE MATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255

ANY IX

DIMECRES 11 MARÇ 1931

NUM. 2309

Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

ELS CONTRACTES COL·LECTIUS DE TREBALL

Tenim una incipient i mal girbada organització corporativa, la qual es veu atacada per les dues parts que la componen: els patrons i els obrers. Els primers al·leguen deficiències que haurien d'haver estat ja corregides, sense esperar la reunió del Parlament. Els segons no l'admeten, uns per principi i altres per raó de la forma en que és constituïda la representació paritària. Aquestes dificultats d'arrelament de l'organització corporativa no han d'estrenyar-nos, perquè s'han produït a tots els països que l'han implantada. Manca encara arribar el sistema de l'arbitratge obligatori, per a l'eficàcia del qual és necessari que el poder executiu estigui voltat de prestigi i d'independència, és a dir que se sàpiga col·locar per damunt dels interessos de classe.

De totes maneres hem entrat en un període nou en matèria de relacions socials entre patrons, obrers i el poder públic. Els temps de la llibertat absoluta en la contractació han passat a l'història. La llibertat del contracte era un mite, perquè l'avantatge sempre es trobava de banda del patró, molt més poderós que l'obrer per a imposar la seva voluntat. Però encara que l'organització sindical obrera ha col·locat els treballadors en un terreny de major igualtat, les reclamacions sobre salaris o règim de treball sols en casos excepcionals es resolien entre empreses aïllades. Generalment les qüestions plantejades abarquen tota una branca d'indústria, sigui local, regional o general.

A Espanya pot dir-se que no hem passat de la primera etapa, o sigui de la regulació local dels salaris. Les causes d'aquest endarreriment en relació a molts altres països europeus prevenen tant de la deficient organització de les indústries com de la manca d'entitats patronals i obreres que puguin dir-se veritablement representants d'una bona part dels interessos afectats per una indústria determinada.

No obstant, la regulació nacional, i més encara, la regional, presenta tants o majors avantatges per als patrons que per als obrers. El fet que els salaris i les condicions de treball siguin diferents segons les localitats o regions del territori espanyol, fa que unes empreses es trobin en situació d'inferioritat respecte d'altres. Aquest inconvenient és cert que se supleix en bona part amb una millor organització, amb un capital major, amb un utilatge més modern i amb un rendiment superior del personal. Però moltes de les empreses no tenen les possibilitats d'arribar a reunir totes aquestes característiques plegades. I encara que signi així, no sempre queden del tot neutralitzats els defectes d'aquella desigualtat de condicions de salaris i de reglamentació del treball.

La prova d'això la tenim en les queixes que en diverses ocasions han formulat els fabricants de filats i teixits del pià davant les diferències d'horari de treball o de salaris que tenen els de muntanya. Adhuc en la mateixa organització corporativa es dona un cas de desigualtat, puix mentre els industrials catalans ja fa alguns anys que suporten la càrrega que representa el seu sosteniment—molt forta durant el temps de la dictadura—els d'altres regions amb prou feines han començat a sentir-ne els efectes.

Té, doncs, una transcendència indubtable el fet que s'hagi convocat una conferència de la indústria gràfica per tal d'estudiar la implantació de salaris per a tot Espanya. Precisament aquesta indústria cada vegada es desplaça més de la nostra terra en profit d'altres poblacions, sobretot de Madrid. Posar-la en condicions d'igualtat és donar possibilitats que les nostres editorials i els establiments tipogràfics puguin competir amb els altres centres productors i, es trobin en condicions de reconquerir la supremacia que tenien.

Però, per a la generalització dels contractes col·lectius d'abast estatal cal que hi hagi entre les representacions patronals i obreres, sinó unanimitat d'orientació i d'aspiracions almenys un mínim de convivència que permeti arribar a acords beneficiosos per a tots. De la banda patronal això no és molt difícil, perquè, en el fons no hi ha entre les empreses de les distintes regions sinó una disparitat de interessos. En canvi, pel que es refereix als treballadors, les organitzacions que els agrupen es troben separades per discrepàncies ideològiques, ben difícil d'harmonitzar. Però caldria que tot, respectant-se mútuament, hi hagués la convivència indispensable per a enfocar els problemes professionals i els interessos econòmics.

Malgrat les censures, moltes d'elles justificades, que es fan contra l'organització corporativa, creiem que aquesta subsistirà. En poc temps hem pogut veure com és de perjudicial per a la marxa normal de les indústries la tendència que tenen els sindicats a Catalunya de prescindir de tota intervenció oficial en funcions de conciliadora dels interessos patronals i obrers. El mètode de l'acció directa se ha anat desarrelant arreu del món per a donar pas al sistema de conciliació i de arbitratge. Fer servir els conflictes obrers per a finalitats polítiques o revolucionaries s'ha vist que era contraproduent per a la mateixa massa obrera... Tant la vaga general com les vagues parcials són mitjans de lluita que no poden sortir-se del marc econòmic. Donar-les-hi un abast polític, és desvirtuar-les. Prova d'això és que en cap ocasió han reeixit, perquè contra elles reacciona l'opinió ciutadana, la qual té el dret de defensar les conveniències de tots, que estan per damunt de l'esperit de classe.

Jaume Carrera

(Prohibida la reproducció)

Aquest número ha passat per la censura governativa

TEATRES I CINEMES

Cinema Gayarre

Avui es filmaran les pel·lícules que segueixen: «La senyora Rocambola», drama, per la genial Lily Damita; «Vals de Amor», superproducció sonora, que és una opereta de la marca UFA, interpretada per Lilian Harvey i Willy Fritsch

qui està formidable i una pel·lícula còmica.

Teatre Bosc

Demà, des de les sis de la tarda, es projectarà la gran pel·lícula sonora «El Valiente», totalment parlada en espanyol, de la qual n'és protagonista Joan Torenà.

NOTES POLITIQUES

El Partit Catalanista Republicà

La Publicitat d'avui dona la Declaració i Estatut del Partit Catalanista Republicà constituït per la fusió d'Acció Catalana i Acció Republicana de Catalunya. Aquests textos han d'ésser sotmesos a l'aprovació definitiva en l'Assemblea constituïtiva del Partit que s'ha de celebrar a Barcelona el dia 22 de corrent a la tarda.

El mateix dia se celebrarà un miting de presentació del nou partit en el qual parlaran significades personalitats.

Un article de Cambó

El senyor Francesc Cambó ha fet publicar a «La Veu de Catalunya», «El Matí», «Diario de Barcelona», «El Correo Catalán», «La Vanguardia», «Las Noticias» i «El Día Gráfico» un article en català i castellà titulat «Negociacions i res més» en el qual plasma l'actuació dels republicans, com es pot deduir dels subtítols que hi ha posat al darrer dels esmentats diaris: «El anarquista de Tarrasa», «Los socialistas van a ir a parar al anarquismo o al comunismo», «El fracaso de los republicanos es inevitable», «El estado de la conciencia española», «A los republicanos no les une más que una negación», «El Gobierno heterogéneo ha conseguido un programa», «Pero los republicanos no podran articular uno».

Els acords dels Ajuntaments

Ha estat signat un decret que diu el següent:

«A propuesta del ministro de la Gobernación y de acuerdo con mi Consejo de ministros, vengo en decretar lo siguiente:

Artículo primero: Quedan en suspenso todos los acuerdos de carácter económico tomados en los Ayuntamientos y Diputaciones provinciales a partir del primero del actual que comprometan créditos de los presupuestos y hayan excedido de las atenciones de los servicios corrientes.

Igualmente quedan en suspenso, a partir de la misma fecha, los acuerdos declaratorios de derechos que no tengan perentoriedad y urgencia pat nte, así como los nombramientos de personal y mejoras de sueldos que no deriven de reorganización que hubiere empezado a estudiarse antes de primero de marzo. Si se estima indispensablemente excepcional alguno de estos nombramientos o reorganizaciones, se pondrá en conocimiento del gobernador civil de la provincia respectiva, que apreciará bajo su responsabilidad la necesidad y urgencia y otorgará la autorización necesaria, dando cuenta al ministro de la Gobernación.

Artículo segundo: Los secretarios e interventores provincial y municipal incurrirán en responsabilidad cuando cumplimenten o ejecuten alguno de los acuerdos a que hace referencia el artículo anterior.

Dado en Palacio a 10 de marzo de 1931.—Alfonso.—El ministro de la Gobernación, José de Hoyos y Vincent.»

Suposem que amb aquest decret queda en suspens l'acord del nostre Municipi referent als Mercats.

: IMPREMTA MINERVA :

Impresos comercials amb originalitat, fantasia i bon gust.

Fa tots els treballs, tant de negre com de colors, amb la màxima polidesa.

Al marge dels fets

Retrats i estàtues

No fa gaires dies, un retrat que publicava certa revista estrangera a la portada em feu reflexionar sobre la fragilitat humana. La revista esmentada presentava el retrat del personatge perquè era una actualitat europea a base d'un possible tràngol que el fes canviar de posició. Si el moviment fracassava i el personatge podia mantenir-se en el seu lloc, seguiria gaudint dels honors i de la pompa que l'han d'acompanyar si es vol mantenir l'esclat espectacular d'una tradició. Si triomfava hauria de passar per damunt d'ell el vel tupit de l'oblit i el cobriria la pols de l'indiferència. Aleshores els nombrosos retrats del personatge no tindrien cap valor i serien arrencats o moltenuts en els encants, on van a parar les representacions plàstiques de tantes i tantes persones que en la vida han estat quelcom d'oficial o íntim.

Tés que el retrat, si no constitueix una veritable obra d'art avalada per una signatura solvent en el món de l'Art, té una vida relativa, particularment si es tracta d'un personatge que hagi desempenyat algun càrrec oficial. La glòria, en aquests casos no pot ésser més efímera. Dura solament el temps precis de l'influència del subjecte. Després, mancat del puntal que són l'admiraació o la por, cau en el no res i s'ofereix entremig d'objectes vells i heterogenis, sense probabilitat d'ésser pres ni tan sols pel seu valor intrínsec.

Encara en plena Dictadura vaig estar en un poble d'Aragó i en un recó d'una sala, a terra, vaig veure un bust en bronze de Primo de Rivera. Vaig fer notar la seva estranyesa i em van dir que si el volia adquirir me'l donarien a bon preu, car l'havia obligat a comprar un delegat gubernetiu, substituït ja per un altre en aquells dies, el qual va preferir l'efígie del Dictador en pintura i havia ordenat la venda de l'es-

cultura. Després, a través de les circumstàncies, m'he recordat mantes vegades d'aquell bust. Quina fi deu haver fet? On deu haver anat a parar? Probablement devia acabar en una fundició de bronze on la glòria de la figura es fondria amb el metall.

Actualment a París s'està portant a cap una mena de procés revisionista amb les estàtues que ornaven—o enlletgien—el pati del Palau de Versalles. Ara s'han donat els artistes francesos que aquelles colossals figures de marbre eren fora d'escala i treien majestat i noblesa a la perspectiva. Les representacions de Suger, Du Guesclin, Sully, Suffren, Duquesne, Condé, Bayard, Richelieu, Colbert, Tourville, Duguay-Trouin i Turenne ja havien estat tretes del Pont de la Concòrdia on les havia fet alçar Lluís XVI perquè tallaven el panorama dels mols i el mateix infortunat monarca les féu posar allà on fins ara han estat afegint-hi les de Masséna, Mortier i Lannes. El ministre de Belles Arts ha destinat les de Condé, Bayard i Du Guesclin a l'Escuela Militar de Saint-Cyr i les de Sully, Duguay Trouin, Suffren i Duquesne a l'Escola Naval de Brest. Les altres han estat ofertes a les ciutats o viles on els homes que representen havien nascut o havien fet servir d'escenari de llurs gestes, les quals, en el primer moment, van acceptar-les amb joia, però les han refusades així que el Govern ha comunicat la nota de despeses que el transport ocasionaria. La glòria els sortiria massa cara i han acordat renunciar-hi. Així, el ministre es troba amb unes estàtues de grans homes que no sap on col·locar.

Si des de l'immortalitat els herois veuen com els tracten llurs successors, gairebé es deuen penedir d'haver estat cèlebres.

Marçal

El canvi de nom de la Riera

El nostre confrare local Pensament Marià diu referent a aquesta qüestió en la seva «Crònica» d'ahir:

«L'Ajuntament ha pres l'acord de donar a la Riera el nom d'«Avinguda de les Santes Juliana i Sempronià», a prec d'un gran nombre de propietaris, segons diu l'anunci de l'informació pública corresponent.

Com a mataronins i com a catòlics ens hem de sentir satisfets de tot quant sigui un homenatge a les nostres excel·lents Patrícsies i al mateix temps un tribut a la ininterrompuda i gloriosa tradició cristiana del nostre poble.

Piau nos, doncs, per això, l'asseniment que ha trobat a l'Ajuntament.

I perquè aquest tribut d'homenatge, si és que es vol dur a cap, el voldríem una cosa seriosa i definitiva, no ens sabem estar de recordar, en gràcia a la sinceritat, les dificultats, que ja en altres ocasions hem exposat, que, al nostre entendre, presenta el canviar el nom dels carrers tradicionals. El principal enemic és l'ús, el costum, que fa subsistir el nom antic, com ja ha experimentat més d'una vegada la Riera. El segon és l'inevitable perill d'inestabilitat, per manca d'una base tradicional, que el deixa a l'albir de qualsevol ca-

prici regidorese o en fa matèria de acords amb caràcter ridículament transcendental per a la ciutat, com uns famosos canvis de noms de carrer de bastants anys enrera.

Certament, una ciutat com Mataró, que tan esplendorosament manté la tradició del culte a les seves Patrónes i Filles i amb tanta constància i entusiasme festeja cada any la commemoració del seu martiri, hauria de tenir, ja de temps,

El prestamista de vista curta: —La pell és falsificada i a més tota picada d'arnes.

De Nebelspalter, Zurich.

NOTES DEL MUNICIPI

Sessió de la Comissió Permanent del dia 25 de febrer de 1931

RESSENYA OFICIOSA

(Acabament)

Foment. — Autoritzar a Concepció Bosoms Roure per una canyeria amb porta registre a la paret i encanalat en el carrer d'Isern, solar sense edificar; Gas de Mataró, un altre de dos metres amb porta igual per la 37 de la de Palau; denegar l'ingrés a la brigada municipal de Josep Martori, Pere Treserras Puigdefàbregas, Josep Farnadas Ribosa, Jesús Picón Abril, Alfons Seda Diamant i Antoni de Paco Sánchez per trobar-se proveïdes les places; autoritzar a Desideri Trunàs Aymerich per dues noves obertures, modificar tres, unir els balcons amb una sola repisa, i ampliar galeria interior en la casa 41 del carrer de Sant Joan.

Aprovar la liquidació d'arbitris anuals corresponents a 1929 i 1930, per ocupació del sòl, sub-sòl i vol, per a les instal·lacions de la Cooperativa de Flúid Elèctric l'inspecció de les mateixes en total 3.676'10 ptes. limitant-se l'esmentat arbitri a la ciutat poblada.

Aprovar la liquidació de l'arbitri devengat per instal·lacions realitzades per la Cooperativa de Flúid Elèctric fins el 31 de desembre, important 19.085 ptes.

Aprovar les condicions facultatives i econòmiques que han de regir en la

subhasta per l'instal·lació d'un descarregador i ampliació de vies a la sala destinat per la matança de porcs en el nou Escorxadó municipal.

Aprovar les condicions facultatives i econòmiques per la subhasta de construcció de porqueres, passadissos i annexes a la sala de matança de porcs de l'Escorxadó públic d'aquesta ciutat.

Arrendar un octau de ploma d'aigua de les mines de la ciutat, amb clau de aforo per la casa 46 de Francisco Arnau del carrer de Montserrat incluint-se en la relació de peticionaris per a quan li correspongui el torn se li faciliti i que s'acordi concedir l'arrendament d'elles.

Accedir a la petició dels propietaris del carrer de la Riera en conseqüència que la mateixa sigui des del carrer de Barcelona a la de Melcior de Palau es denomini «Avinguda de les Santes Juliana i Semproniana», denegant-se el fer-ho extensiu a la Rambla de Castellar i del Duc de la Victòria, treient-se l'esmentat acord a informació pública.

Eixampla. — Autoritzar a Agusif Montaner Cabarroja per a construir cinc edificis conjunts de cinc metres cada un d'amplada en el carrer de Moratín, cantonada a la de Bravo els quatre primers en façana a la primera i l'últim a la segona; Joaquim Vila Formiga, dues cases de planta baixa i un pis a la de Sant Cugat, cantonada a la de Pizarro, i cinc metres de paret de tanca definitiva en aquesta última, poguent mentre no es-

tigui fet la claveguera establir un dipòsit provisional per la recollida d'aigües brutes; Fàbregas Germans S. C. i en el seu nom D. Antoni Fàbregas de Caralt, per ampliar una quadra de l'edifici-fàbrica situat a la Ronda d'Alfons XII, cantonada al carrer de Biada, de 240 metres quadrats; Jaume Rovira Mola fer una casa-habitació solament de baixos de cinc metres d'amplada en el carrer de Bravo entre Moratín i Roger de Flor; Sebastià Catarineu i Tapias un altre de cinc metres i baixos solament amb solar del carrer de Sant Cugat, 67; Vicens Bachs Gomis per uns coberts destinats a magatzems en el fons de la seva finca 531 del carrer Reial lliandant amb la de Méndez Núñez; Vicenta Gelpi i Ambrós per aixecar un primer pis, fer finestra reixa i convertir finestra en portal i aixecar un segon pis interior a la de Velázquez, 25, devent tots els anteriors construir a les seves costes les voreres corresponents.

De conformitat amb el demanat pel President de «La Alianza Mataronense» D. Josep Bassas Sureda que en efectuar-se la construcció de voreres en el carrer de Lepanto es faci en forma de «vado» davant l'entrada de carruatges de dita entitat amb l'expressa condició de que les despeses de conservació de la mateixa seran del seu càrrec.

Aprovar els plànols, pressupost i condicions facultatives i econòmiques per a construcció de mingitoris i water-clòs públics en el Parc municipal i

que es tregui a subhasta la totalitat de l'obra pel tipus de 10.188'90 pessetes. Aprovar el projecte i memòria dels jardins del Parc presentat per D. Nicolau M. Rubió.

Que es treguin els arbres vells del carrer de Mata i que s'intal·lin plàtans aprofitant els existents en el Passeig Marí im amb fems inclusiu a 5'40 ptes. cada un, que són 72, així com col·locar d'aquests a tots els llocs que en faltin o estiguin morts, que són 31, o sigui: tres al carrer d'Isern, un a les Rondes, cinc al Passeig de Cabanellas, 8 al carrer de Biada i 14 al Passeig de Puerto Rico, pel gru de 5'50 ptes. cada un, arrencar, replantar, fems inclusiu i en l'esmentat Passeig Marítim col·locar pins marítims de 3 metres a 3'60 metres de alçada, plantar-los, afermar-los, pals i filferros perquè quedin subjectes, a 20 pessetes un, assegurats en la seva vida, havent d'ordenar el seu temps en regar-los, aprofitant-se a l'efecte el pressupost presentat per D. Frederic Pera, i s'aixecà la sessió.

Notes Religioses

Sants de demà: Sant Gregori el Magne, p.

QUARANTA HORES

Demà acabaran a la Basílica de Santa Maria, amb els acies de consuetud i en sufragi del Rnd. Mn. Constantí Agus i, Pvre. (a. C. s.).

Basílica parroquial de Santa Maria. Tots els dies feiners missa cada mitja hora, des de dos quarts de sis a les 9, la última a les 11. Els matins, a dos quarts de 7, trisagi; a les 7, meditació. Al vespre, a les 7, Rosari i Via-Crucis a la Capella dels Dolors.

Demà, a les 8 del matí, conclusió de la novena de la Gràcia.

El mes de Sant Josep es practicarà tots els dies durant la missa de dos quarts de vuit, i al vespre, després del Rosari.

Parroquia de Sant Joan i Sant Josep. Tots els dies, missa cada mitja hora de dos quarts de 7 a les 9. Durant la missa de dos quarts de 7, meditació.

El mes de Sant Josep es practicarà dos quarts de 7 i a les 8, amb missa els vespres a un quart de 8.

La Biblioteca de la Societat Iris està oberta al públic els dies feiners, del dilluns al divendres, de 8 a 10 de la nit; dissabtes, de 6 a 8 del vespre i diumenges, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda.

Es ven casa gran

de baix i pis, amb jardí, neta de càrregues, per dos mil duros a l'acte i altres dos mil a termini, termini a tractar en hipoteca.

J. Serra.—Carles Padrós, 74.

Es ven una casa

al carrer de Sant Elies núm. 16, per 1.800 duros.

Raó: Fortuny, 5. — De set a vuit del vespre.

Es necessiten

Treballadores per màquines de confecció de gènere de punt, en la casa J. Ramos Massuet. Passatge Garcia Oliver, 1.

Instal·lació d'electricitat

en els cotxes
Taller de càrrega i reparació de bateries
REMIGI GUBAU
Reial, 122 Mataró

LA CASA FERNANDEZ

es complau en oferir al públic el seu
TALLER DE REPARACIONS DE NEUMÀTICS I CAMARES
per procediment moderníssim
Es confeccionen i reparació de Faixes de goma per aprimar-se
Carles Padrós, 74-Mataró

CLOTILDE UTESÀ
CIRURGIANA - PEDICURA (CALLISTA)

VISITA TOTS ELS DIJOUS NO FESTIUS DE 9 DEL MATÍ A 6 TARDA
C. Mn. Cinto Verdaguier, 13 (abans Coma) MATARÓ

ACADEMIA DE TALL I CONFECCIÓ **VILARDEBÓ**

PROFESSORA TITULAR DE L'ACADEMIA «MARTÍ»

CLASSES DE DIA I DE NIT

CARRER M. J. VERDAGUER, 30.—MATARÓ

“Anuario de Agentes Comerciales”
“Colegiados de España”

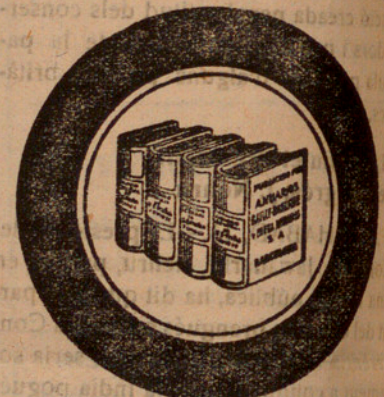
Necessari i Util a tots els Fabricants, Industrials i Comerciants.

16.000 direccions, amb tots els detalls, referències, articles que es dediquen, etc., etc.

PESETES 20 a reembols, Gir Postal o segells de correu.

Comandes: APARTAT, 748

IMPREMTA MINERVA A la seva botiga hi trobareu paper d'escriure i sobres des dels més senzills als encapsals de més luxe.

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA
(Baillly-Baillière - Riera)

4 TOMOS 4

Sòlida encuadernación
MÁS DE 8.500 páginas en junto

MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS

54 MAPAS EN COLORES
DE LAS PROVINCIAS Y POSESIONES DE ESPAÑA

Datos del Comercio, Industria y Profesiones
Índice GEOGRÁFICO y de PROFESIONES
SECCIÓN EXTRANJERA

Preio de un ejemplar completo:
NOVENTA PESETAS
(franco de portes en toda España)

ANUNCIAR EN ESTE ANUARIO
ES DAR CON LA EFICACIA DE LA
PUBLICIDAD

Anuarios Baillly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 35 y 37 - BARCELONA

IMPREMTA MINERVA
libreria, papereria, objectes d'escriptori

Débiles Elíxir Gallol da Vida y Juventud

LA RECONSTRUCTORA AMERICANA

Reparacions i neteja de les màquines d'escriure per difícils i delicades que siguin - Abonaments de neteja i conservació

PERE PARRA

Goya, 10 - Tel. 72482
Barcelona

La neteja de les màquines d'escriure és el factor principal pel seu bon funcionament i conservació.

La casa que compta amb més abonats a Barcelona i a Mataró per realitzar els seus treballs amb tota cura i absoluta garantia.

SERVEI A DOMICILI